

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 96.

Syvende Session.

35te Møde.

Lirensdag den 22de Januar.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisnings-Ministeren

(forts.): Men hvad jeg i den af ham berørte Anledning har ytret, og som det i høi Grad har forundret mig, at den ærede Rigsdagsmand har opfattet saa slet — da det netop var den ærede Rigsdagsmand, som foranledigede mig til i denne Henseende at udtale mig — det er, at der for mig ikke var nogen Anledning til paa den specielle Conto: „Understøttelse til Bondehøiskoler“, at forlange Mere, end hvad der fra Rigsdagens Side var tilstaaet — et Beløb, som iøvrigt var i et vorende Forhold, idet der i den sidste Finantslov blev bevilget 3,000 Rd. til de 2,000 Rd., som tidligere vare voterede til dette Medlem — fordi det havde viist sig, at de Krav, som vedkommende Bondehøiskoler havde rettet til Bestyrelsen, fuldkommen havde kunnet fyldestgjøres ved dette Beløb. Det forekommer mig altsaa klart, at hvad jeg dengang yttrede, og som jo forøvrigt er nærværende Sag aldeles uvedkommende, saameget mindre kan benyttes til derfra at drage nogen Slutning med Hensyn til nærværende Lovforslag.

Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand dernæst yttrede Noget om, at det ikke var rigtigt, at Udredelsen af Pensionen var henlagt til Sorø Academies Pensionsconto, saa er det mig ikke ganske klart, hvad han dermed har meent, naar han dog antager, at den skal udredes af det Beløb, der udgives til Realunderviisningen af Sorø Academies Midler. Det

er netop, fordi der stadig er blevet talt om, at et vist Beløb til den reale Underviisnings Fremme i dens forskjellige Stikfælder skal udredes af Sorø Academies Midler, at jeg har maattet finde det naturligt og hensigtsmæssigt, at en Pension, som gives til en Bestyrer, der igjennem en meget lang Arrække har forestaaet en Skole, der i forskjellige Brancher har virket for den reale Underviisning, maatte tages af disse Midler, hvad enten man vilde stille Udgiften paa den ene eller den anden Conto, og det syntes mig da naturligt at opstille Beløbet paa den Conto, som netop bærer Navn af Pensionscontoen. Iøvrigt har den ærede Rigsdagsmand fundet, at der ikke er anført mange Motiver til denne Lov, hvilket jo ikke i og for sig kan ansees for nogen væsentlig Feil, naar de, som ere anførte, ere gode og tilstrækkelige. Jeg har den Overbeviisning, at de maae være tilstrækkelige. Iøvrigt troer jeg, at, naar man ikke blot siger, men tillige har den Overbeviisning, at der ved Forslag af denne Natur er Noget, som man ikke gjerne ligesvem omtaler eller finder passende at gjøre Forsøg paa at fremdrage, saa maa man erkjende, at der er givet de Motiver til denne Lov, hvorpaa det væsentligt maa komme an. Det er givet, at den omtalte Mand igjennem en meget lang Arrække har forestaaet en af de betydeligere og meest anseete private Skoler her i Hovedstaden; der er saa Mange, der kjende denne Skole, og have staaet i Forbindelse med den, ligesom der er udgaaet saa Mange fra den, at dens Bestaaen og Betydning ikke kan være Noget ubekjendt, og der var derfor ingen Grund til derom at meddele nærmere Oplysning, end skeet er i Motiverne. Det er en